

Veronika Kateřina Nováková, Smrt cara Mikuláše II. a její odraz v soudobém českém prostředí, Praha 2014, bakalářská práce

(posudek vedoucího práce)

Téma smrti posledního ruského cara Mikuláše II. prošlo jen v posledním pětadvacetiletí neobyčejným boorem. Byl přirozeně ovlivněn pádem železné opony, rozpadem Sovětského svazu, a téměř globální snahou hledat a pochopit životní tragiku posledních Romanovců. To je přirozeně i téma, které se dá docela dobře zpeněžit, jak ukazují některé filmové produkce. Mnoho prací, zejména překladových, na toto téma vyšlo rovněž u nás. Důvodem tu může být i jistý konjunkturalismus.

Je potom jistě na místě otázka, proč takové téma znovu zadávat jako téma bakalářské práce. Důvod je prostý a veskrze pedagogický. Jde o téma, se kterým za mnou přišla mladá adeptka oboru V. K. Nováková. Osobně zastávám názor, že je vhodné témata, se kterými přicházejí studenti, respektovat. Necht' si sami vyzkoušejí, jaké to je, když projeví ambici psát o takovém významném fenoménu světových dějin dvacátého století, jakým je bezesporu ruská říjnová revoluce z roku 1917, a vyvraždění domácí panovnické dynastie.

Práce je členěna přehledně a jasně. Je rozdělena do čtyř kapitol, které se zabývají jak dynastií Romanovců, tak říjnovou revolucí. Druhá polovina práce je věnovaná již reflexi těchto událostí v českém prostředí. Autorka se solidně orientuje v záplavě prací, které byly tématu věnovány jen ve dvacátých létech. Zde by patrně bylo vhodnější sledovat reflexe hlavních událostí chronologicky a strukturovaně. Tedy oddělit reakce denního tisku, názory veřejných činitelů, počínaje TGM (zde žel nepřihlíží k obrovské masarykovské literatuře z posledního čtvrtstoletí, stejně jako novému, zčásti zcela novému vydávání sebraných spisů TGM), až po názory historiků, jež nepochybně reprezentují díla Jana Slavíka. Trochu na škodu věci je, že se tu autorka vrací k některým ruským reáliím, které rekapituluje. Totéž platí o tématu legií, či ruské emigrace. Tyto lupy jsou zčásti patrně ovlivněny i tím, že V. K. Nováková se mnou svoji práci konzultovala jen minimálně. Na druhé straně závěrečné partie o reflexi smrti carské rodiny v českém tisku (přehlížím zde otázky, do jaké míry jsou použita periodika reprezentativní, a jaké byly reflexe v českém německém tisku).

Shrnuji. Na jedné straně je mi sympatická odvaha V. K. Novákové vyrovnat se s tak obtížným tématem. Zčásti to bylo způsobeno příliš krátkým časem, ve kterém práce vznikla.

S uvedenými výhradami mohu konstatovat, že bakalářská práce Veroniky Kateřiny Novákové splňuje nároky, které jsou kladené na práce tohoto typu.

Hodnocení: dobře

Praha 1. srpna 2014